

Druk, druk, druk

Doorgaans is de ochtend niet het favoriete dagdeel van de kinderen. Een frisse tegenzin om de dag te beginnen overheerst en alles gaat net even een tandje langzamer dan dat wenselijk is. U als ouder kunt dat vast beamen. Vanochtend zijn wij echter tot de ontdekking gekomen dat de kinderen gewoon een kleine stimulans nodig hebben om op te starten. Beloof de kinderen een eitje bij het ontbijt en het voorgaande probleem is als sneeuw voor de zon verdwenen. Uw zonneschijntjes wilden zelfs zo graag een ei dat de ochtendgym er fanatiek aan toe ging. Voor ons een nieuw fenomeen. Thuis is deze opvoedmethode uiteraard ook toe te passen. Het enige dat u nodig heeft, is een half dozijn eieren en een 25 meter lange stormbaan in de achtertuin: appeltje-eitje.

Het fanatisme was ook na het ontbijt nog aanwezig. Nadat de laatste kampkinderen vanochtend in Hunsel waren gearriveerd (iedereen is nu eindelijk binnen!) bleef Kamp A bij het kampgebouw om een potje levend te 'Qwixxen'. Een dobbelspel waarbij 'een beetje geluk en een beetje tactiek' uiteindelijk de doorslag geeft. Daarnaast is, anders dan de naam van het spel doet vermoeden, een beetje snelheid ook van belang om zoveel mogelijk kleuren te veroveren. Fanatiek renden onze jongsten over het speelveld. Op het andere speelveld speelde kamp B Levend Party & Co. Een feest was het. Aan u de vraag of u uw kinderen bij thuiskomst even mee terug in de tijd wil nemen en ze een cassettebandje te laten zien. Het tekenen van 'zo'n ding' ging namelijk niet helemaal van een leien dakje (zie foto).

Na het latertje van gisteren was de vraag 'hebben we zo middagrust?' een veel gehoorde onder zowel de kinderen als de leiding. Uiteindelijk bleek een groot deel van de leiding het harder nodig te hebben dan de kinderen. Iets met sterke en zwakke leiding (het is onderhand al dag 3...). Nadat de leiding wat energie had bijgetankt werd met kamp A de koers ingezet richting het bos, waar Water-Vuur-Spons (of Water-Spons-Vuur) en memorie werden gespeeld. Kamp B speelde het 'Spel zonder uitleg', waarbij, u raadt het niet, vooraf geen uitleg werd gegeven. Het doel was om via Boer Ruben het laatste onderdeel van de tijdmachine te vinden. Ondanks dat een aantal groepjes dit onderdeel uiteindelijk in handen heeft gekregen, stond er op het voorhoofd van het gros van de kinderen nog een groot vraagteken.

Vanavond stond er voor zowel kamp A als B een dropping op het programma. Voor de een het hoogtepunt en voor de ander het dieptepunt van de week. Het jongste deel van kamp A heeft samen met Jeffrey een leuk, rustgevend (not), avondprogramma afgewerkt. Terwijl het oudste deel een hele nette tijd neerzette tijdens de dropping. Inmiddels liggen ze allen vredig te slapen. Een deel van kamp B zoekt *as we speak* weer eens de grens op (niet de eerste keer deze week...) en is terug te vinden bij grenspaaltje 146. Of zij net als kamp A een nette tijd op papier kunnen zetten, is nog maar de vraag. Morgen meer.

Tot morgen!

Liefs,

Sarah, Ruben, Sonja, Ed, Jeffrey, Nynke, Annick, Daan, Daan, Lonneke, Koentje, Simon en Tom

